

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยซึ่งกำลังพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ฯลฯ การพัฒนาประเทศจะเจริญรุ่งเรืองมากและรวดเร็วเพียงใดขึ้นอยู่กับกำลังคน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนากำลังคนใหม่คุณภาพโดยการให้การศึกษาแก่ประชาชนในประเทศอย่างทั่วถึง นอกจากการศึกษาจะช่วยพัฒนากำลังคนใหม่มีความสามารถในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองแล้ว การศึกษายังช่วยใ้คนหนุ่มสาวดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและทันต่อเหตุการณ์/รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของการศึกษาจึงมุ่งพัฒนาด้านนี้อย่างจริงจัง โดยจัดขยายเพิ่มปริมาณการศึกษาในทุกระดับให้เพียงพอแก่ประชาชน แต่ก็มีปัญหาในด้านการขาดแคลนครูผู้สอนในทุกระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลจึงต้องแก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน โดยขยายการฝึกหัดครู เพื่อเพิ่มจำนวนนิสิต นักศึกษาคู การแก้ปัญหาการขาดแคลนครูโดยการเพิ่มปริมาณนิสิต นักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูทำได้ไม่ยากนัก แต่การฝึกอบรมนิสิต นักศึกษาคูให้มีความสามารถทั้งด้านวิชาการ และวิธีการสอนจนสำเร็จ เป็นครูที่มีคุณภาพนั้น มีขบวนการสลับซับซ้อนมาก เพราะปัจจุบันนี้ การศึกษาทางด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและทฤษฎียังไม่เพียงพอสำหรับนิสิต นักศึกษาวิชาครูที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ เพราะการสอนในชีวิตจริงนั้น ครูจะพบปัญหาต่างๆ ทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอนของครูและปัญหาที่เกิดขึ้นจากนักเรียน ดังนั้นนิสิต นักศึกษาคูจึงต้องศึกษาประสบการณ์การสอนและปัญหาที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียนจริงให้มากที่สุดโดยการออกไปฝึกสอนตามโรงเรียนต่างๆ เป็นการศึกษาวิชาครูภาคปฏิบัติ เพื่อจะได้นำวิชาความรู้และทฤษฎีที่เรียนมาไปใช้ฝึกแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจริงเพื่อใ้

ความรู้ความสามารถที่จะออกไปเป็นครูสอนจริงได้ การฝึกสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยผลิตครูให้มีคุณภาพดังที่ ดร. วิจิตร ศรีสอาน ไก่กล่าวถึงความสำคัญในการฝึกสอนตอนหนึ่งว่า "ครูเรียนทฤษฎีไปแล้วมากมาย แต่นำไปปฏิบัติในชีวิตการสอนจริงๆ ไม่ได้หรือไต่ยาก จึงจำเป็นต้องมีการเรียนทั้งทางภาพทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป"¹

การแก้ปัญหาการขาดแคลนครูด้วยวิธีเพิ่มปริมาณนิสิตนักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูนั้น ทำให้จำนวนนิสิต นักศึกษาคูรุษเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากมาย นิสิตนักศึกษาคูรุษเหล่านี้จำเป็นต้องออกไปฝึกสอนตามโรงเรียนต่างๆ เพื่อหาประสบการณ์การสอนแก่การฝึกสอนหรือประสบการณ์วิชาชีพเป็นเรื่องของความร่วมมือระหว่างบุคคลและหน่วยงานหลายฝ่าย ปัญหาที่สถาบันฝึกหัดครู เว้น คณะครุศาสตร์กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันจึงเป็นเรื่องขอความร่วมมือจากโรงเรียน ที่ทางสถาบันส่งนิสิต นักศึกษาไปฝึกสอน จำนวนโรงเรียนและชั้นเรียนที่จะส่งนิสิต นักศึกษาไปฝึกสอนได้รวมทั้งความร่วมมือของอาจารย์ที่เลี้ยงตามโรงเรียนต่างๆ สถาบันฝึกหัดครูได้พยายามหาทางแก้ปัญหาดังกล่าว อาทิ การฝึกสอนเป็นทีม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของประสบการณ์วิชาชีพครูและเพื่อแก้ปัญหการขาดแคลนห้องเรียนและโรงเรียนที่จะส่งนิสิตไปประจำการ²

¹ วิจิตร ศรีสอาน ดร., "หลักสูตรฝึกหัดครูที่ไร้ในปัจจุบัน " วิทยาสาร (พฤศจิกายน 2513), หน้า 57-58.

² ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ดร., "การสร้างสถานการณ์จำลองและการสอนแบบจุดภาคเพื่อแก้ปัญหการฝึกสอน " เอกสารประกอบวิชาการสอนแบบจุดภาค, ภาคต้นปีการศึกษา 2517.

ปัญหาเรื่องการเพิ่มจำนวนนักศึกษาฝึกสอนจนเป็นเหตุให้ขาดแคลนโรงเรียนฝึกสอนนั้น มิได้จำกัดอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น คณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยอื่นๆ รวมทั้งวิทยาลัยครูทั่วประเทศกำลังได้รับความกระทบกระเทือนเป็นอย่างยิ่ง เป็นที่คาดหมายว่า หากการเพิ่มของจำนวนโรงเรียนและนักศึกษาฝึกสอนยังคงดำเนินไปในอัตราส่วนที่ไม่สมดุลดังในปัจจุบัน อีก 5 ปีข้างหน้า สถาบันฝึกหัดครูจะไม่สามารถหาโรงเรียนให้นักศึกษาฝึกสอนได้เพียงพอ

ความพยายามที่จะจัดประสบการณ์วิชาชีพครูให้นักศึกษาฝึกสอนโดยไม่ต้องไปฝึกสอนในสภาพการจริงของนักเรียนได้เริ่มมาประมาณ 10 ปีมาแล้วเองด้วยการจำลองสถานการณ์ของห้องเรียนและรวบรวมปัญหาการสอนต่างๆ ไว้อย่างมีระบบดำเนินการควบคู่ไปกับการฝึกหัดและการสอนด้วยวิธีการสอนแบบจุลภาค

การสร้างสถานการณ์จำลองเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะจัดบรรยากาศให้นิสิตฝึกสอนได้เผชิญปัญหาการสอนต่างๆ อย่างมีระบบหลังจากได้ฝึกการแก้ปัญหาที่เตรียมไว้แล้วก็เป็นที่คาดหมายว่า นิสิตผู้นั้นจะสำเร็จการศึกษาไปเป็นครูที่สามารถแก้ปัญหาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพการอย่างไรของเมืองไทย

ผู้วิจัยได้เห็นประโยชน์ของการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อให้นิสิต นักศึกษาครูได้เข้ามาฝึกแก้ปัญหาต่างๆ ในการสอนก่อนออกไปฝึกสอนจริงและเนื่องจากผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้เห็นปัญหาต่างๆ ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดจากตัวครูผู้สอน จึงสร้างสถานการณ์จำลองปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษขึ้นสำหรับนิสิต นักศึกษาครูที่จะออกไปสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเขาเหล่านั้นจะออกไปเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพดี สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการของการสร้างสถานการณ์จำลองสำหรับแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการฝึกสอนโดยเน้นเรื่องเกี่ยวกับ ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในระดับประถมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อสร้างสถานการณ์จำลองในลักษณะและสภาพของเมืองที่แสดงให้เรื่องราวต่างๆ เช่น ลักษณะที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ประชากร การเศรษฐกิจ และอื่นๆ นอกจากนี้ยังสร้างสภาพจำลองของโรงเรียนซึ่งประกอบด้วยชั้นเรียน นักเรียน หลักสูตร คู่มือครู ระเบียบสะสมของนักเรียนแต่ละคน แผนภูมิสังคมมิติ ซึ่งออกมาในรูปของ ภาพยนตร์ เอกสาร และการสร้างสถานการณ์จำลองปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจำลองออกมาในรูปของ สไลด์ชุดประกอบคำบรรยาย เทปบันทึกภาพ การเขียนบรรยายเรื่องราว การแสดงบทบาทและแบบฝึกหัดการแก้ปัญหาสำหรับครู พร้อมคู่มือครูแล้วนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงให้มีคุณภาพ
3. ทดลองใช้สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นกับนิสิตที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการสอน เพื่อฝึกแก้ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีเหตุผลและเป็นไปตามหลักวิชาพร้อมกันนี้ก็ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษจากการใช้สถานการณ์จำลอง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จำกัดอยู่ภายในขอบเขตดังต่อไปนี้

1. สาระสำคัญของการวิจัยครั้งนี้มุ่งนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
2. สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น เป็นสถานการณ์จำลองเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา เอกสารอ้างอิงและการสัมภาษณ์ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะปัญหาที่สำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขก่อนเพียง 4 ปัญหา เพื่อนำมาสร้างแบบจำลองออกมา 4 ลักษณะ

4. สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นมุ่งให้ผู้ใช้ครูจักแก้ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษก่อนออกไปสอนจริง และให้ผู้ใช้ได้พิจารณาคุณค่าของการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ความจำกัของการวิจัย

ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่นำมาสร้างสถานการณ์จำลองนี้ เป็นปัญหาการสอนที่เกิดจากตัวครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผลการทดสอบเฉลี่ยเหนือ 60% ขึ้นถึงประสิทธิภาพของสถานการณ์จำลอง
2. บทเรียนต่างๆ ที่นำมาสร้างสถานการณ์จำลองเป็นบทเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2503 ซึ่งถือเป็นตัวแทนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
3. ผู้วิจัยถือว่าแบบทดสอบที่ใช่ เป็นเครื่องมือในการประเมินผลสถานการณ์จำลองนั้น สามารถตรวจสอบความคิดเห็นของผู้ทดลองใช้สถานการณ์จำลอง
4. ความคิดเห็นของผู้ทดลองใช้สถานการณ์จำลองที่เลือกมาเป็นตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยถือว่าเชื่อถือได้

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นนี้จะนำมาใช้เป็นอุปกรณ์การสอน เชื่อมโยงให้นิสิตรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผลก่อนที่จะออกไปฝึกสอน เพื่อให้เกิดทักษะและความมั่นใจในการเผชิญการแก้ปัญหา เมื่อต้องออกทำการสอนจริง
2. เพื่อเป็นแนวทางเสนอแนะให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้ทราบถึงปัญหาและวิธีแก้ปัญหาคำการ เรียนการสอน
3. เป็นการ เพิ่มพูนประสบการณ์และความรู้ในด้านต่างๆแก่นิสิตก่อนออกฝึกสอนและ เป็นที่คาดหมายว่านิสิตที่มีการ เตรียมการแก้ปัญหาโดยฝึกใช้สถานการณ์จำลองจะสำเร็จไปเป็นครูที่สามารถแก้ปัญหาการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ผลการ วิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาการ ศึกษาของชาติในการที่จะมุ่งพัฒนาทั้งครูและนักเรียน
5. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไปภายหน้า

วิธีดำเนินงานการวิจัย

1. ศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับการสร้างสถานการณ์จำลองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนและศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายจากหนังสือ เอกสารอ้างอิงต่าง ๆ และการสัมภาษณ์
2. กำหนดปัญหาที่จะนำมาสร้างสถานการณ์จำลองปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาเลือกปัญหาที่เห็นว่าสำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขก่อนมา 4 ปัญหา
3. สร้างและเสนอปัญหาทั้ง 4 นั้นออกมาในแบบจำลอง 4 ลักษณะคือ (1) สไลด์ชุดประกอบคำบรรยาย (2) เทปบันทึกภาพ (3) การเขียนบรรยายเรื่อง และ (4) การแสดงบทบาท

4. สร้างคู่มือครู คู่มือนิสิต ระเบียบสะสม ทะเบียนนักเรียน เพื่อใช้ประกอบปัญหาที่สร้างขึ้นและสร้างแบบสอบถามการใช้สถานการณ์จำลอง

5. ทดลองใช้แบบสถานการณ์จำลองปัญหาที่สร้างขึ้นกับนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ผ่านการเรียนวิชาระเบียบวิธีสอนมาแล้ว และกำลังจะออกไปฝึกสอน เพื่อฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล และให้แสดงความคิดเห็นการแก้ปัญหการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

6. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

คำจำกัดความในการวิจัย

สถานการณ์จำลอง หมายถึง สภาพการณ์ซึ่งจำลองขึ้นด้วยการใช้สื่อต่างๆ จากเหตุการณ์จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน ประกอบด้วย

ภาพยนตร์ ซึ่งแสดงให้เห็นเรื่องราวสภาพของเมืองที่สร้างขึ้น สภาพจำลองของโรงเรียนซึ่งประกอบด้วยชั้นเรียน นักเรียน

เอกสารคู่มือครู หลักสูตรวิชาต่างๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ทะเบียนนักเรียน ระเบียบสะสมของนักเรียนแต่ละคน แผนภูมิสังคัมมิตี

แบบจำลองปัญหา ที่เกิดขึ้นในปีประจําปี 5 ซึ่งเสนอ ...
เรื่องราวโดยสื่อต่างๆ 4 แบบคือ (1) สไลด์ชุดประกอบคำบรรยาย

(2) เทปบันทึกภาพ (3) การเขียนบรรยายเรื่อง และ (4) การแสดงบทบาท

สไลด์ชุดประกอบคำบรรยาย หมายถึง แบบจำลองปัญหาชนิดหนึ่ง ซึ่งเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่างๆ ตามที่กำหนดเป็นปัญหาโดยเสนอเป็นภาพสไลด์ต่อเนื่องกันพร้อมทั้งเสียงบรรยายประกอบ

เทปบันทึกภาพ หมายถึง แบบจำลองชนิดหนึ่งซึ่งบันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งที่เป็นปัญหาควยแถบบันทึกภาพซึ่งบันทึกได้ทั้งภาพและเสียงพร้อมกันไป

การเขียนบรรยายเรื่อง หมายถึง แบบจำลองปัญหาชนิดหนึ่งซึ่งเสนอออกมาในลักษณะของเรื่องสั้นบรรยายเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา

การแสดงบทบาท หมายถึง แบบจำลองปัญหาชนิดหนึ่งซึ่งเสนอเรื่องราว พร้อมทั้งสร้างและกำหนดบทบาทการแสดงของตัวละครไว้ เช่น บทบาทของครู นักเรียน ผู้ปกครอง เป็นต้นแล้วให้ผู้ที่มาฝึกใช้สถานการณ์จำลอง เขาสวมบทบาทของตัวละครแต่ละตัวแสดงไปตามบทบาทที่กำหนด

ปัญหาการสอน หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเกิดขึ้นกับนิสิตฝึกสอนและครูประจำการ เป็นปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไข

ความคิดเห็น หมายถึง การรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อคำถามในแบบประเมินผล โดยไม่มีผู้วินิจฉัยว่าเหมาะสมหรือไม่ ดีหรือไม่ดี ซึ่งพจนานุกรมการศึกษา นิยามว่า หมายถึงความ เชื่อถือ การตัดสินใจความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ได้มาจากการ พิสูจน์ หรือจึงน่าจะเห็นว่า เป็นการถูกต้องหรือไม่

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่สมมติขึ้น คือ โรงเรียนชานเมืองวิทยา
ครู หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนดังกล่าวข้างต้นแต่ไม่จำกัดว่าจะ เป็นเพศหญิงหรือเพศชาย

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนดังกล่าวและเป็นไปตามที่ผู้ทำการวิจัยกำหนดให้

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากว่าการสร้างสถานการณ์จำลองปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นการวิจัยเรื่องใหม่ยังไม่มีผู้ทำการวิจัยเป็นที่แพร่หลายนัก และเป็นการวิจัยเรื่องแรกในประเทศไทยดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอแยกผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ด้าน คือ (ก) ผลงานวิจัยด้านการสร้างสถานการณ์จำลอง และ (ข) ผลงานวิจัยด้านปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ก. ผลงานวิจัยด้านการสร้างสถานการณ์จำลอง

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ.2515 สำเร้ง บุญเรืองรัตน์³ ได้เข้าร่วมในโครงการของศูนย์อินโนเทค ซึ่งเป็นหน่วยงานของ ซีเมส ในโฮงอน ประเทศเวียดนามเป็นศูนย์ที่ศึกษาคนคว่ำวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมใหม่ทางการศึกษาที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนและศึกษาวิจัยปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในโฮงเรียนแล้วรวบรวมสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการฝึกแก้ปัญห

สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ ได้กล่าวถึงการวิจัยครั้งนี้ว่าเป็นการศึกษานักเรียนที่ เกิดขึ้นในโรงเรียนระดับประถมและมีขมตลอดจนวิธีแก้ปัญหเหล่านั้นของครูในกลุ่มประเทศ ซี มี โอ ซึ่ง มี อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และไทย ทั้งนี้เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพของครู การวิจัยครั้งนี้นายมนานการ เป็นผู้ควบคุมการวิจัยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูในโรงเรียนประถมและมีขมทั้งโรงเรียนในเมืองและชนบท เป็นครูประถมจำนวน 70 คน เลือกมาประเทศละ 10 โรงเรียนกเว่นลาวมี 6 โรงเรียนใช้ครูโรงเรียนละ 3 คน

³สำเร้ง บุญเรืองรัตน์, "การศึกษากิจกรรมการสอนของครูในทองเรียน" ศูนย์ศึกษา (ตุลาคม-ธันวาคม 2515), หน้า 112-116.

โรงเรียนมัธยมมี 70 โรงเรียนใช้ครูโรงละ 6 คนให้ครูตั้งกล่าวเขียนรายงานตามแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวกับปัญหาของเด็กและวิธีการแก้ปัญหาของครู ผลการวิจัยพบปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดในระดับประถมในประเทศไทยคือ

1. นักเรียนแสดงความไม่สุภาพ และไม่เคารพนับถือครู
2. หนี้โรงเรียน
3. เรียนหนังสือไม่คืบและมักไม่สนใจเรียน ชอบรบกวนชั้นในขณะครูสอน
4. ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
5. แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว
6. ครูและนักเรียนลืมนำวัสดุอุปกรณ์สำคัญมาใช้ในการเรียนการสอน

วิธีการที่ครูให้แก้ปัญหาคือ

1. ลงโทษ คุ คำ เขียน ขูว่าจะรายงานครูใหญ่
2. ให้ความช่วยเหลือและความสนใจเป็นรายบุคคล
3. ให้คำแนะนำอธิบาย เช่น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสม
4. ไม่สนใจต่อปัญหานั้น เช่น เดินออกไปนอกห้องเรียนเสีย
5. ทำการศึกษาเป็นรายกรณี
6. โยนปัญหาให้ผู้อื่นแก้ เช่น ให้นักเรียนแก้เอง ให้ครูใหญ่หรือครูอื่นแก้
7. ร่วมมือกับครูหรือผู้อื่นในการแก้ปัญหา

เมื่อได้ผลการวิจัยแล้วคณะผู้วิจัยได้นำเอาปัญหาที่พบมาสร้างเป็นแบบจำลอง 2 แบบคือ การศึกษา เป็นรายกรณี และการแสดงบทบาท ไว้ใช้ เป็นอุปกรณ์การสอนเพื่อฝึกแก้ปัญหาของนิสิตก่อนออกฝึกสอนจริง

ในปี พ.ศ.2517 ไพศาล อันประเสริฐ, สิรินา เล็บกรูท, นันทนา จุฑงคะและ อารีย์ ธัญวงศ์ ได้ร่วมทำโครงการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา พฤติกรรมของนิสิต นักศึกษาฝึกหัดครูในระดับการศึกษาต่างๆ ตั้งแต่ระดับ ป.ก.ท.ต้น จนถึงระดับปริญญาตรีในสาขาประถมและมัธยมที่ออกไปฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียน และการสร้างแบบจำลองของปัญหาเพื่อใช้ฝึกฝนนิสิต นักศึกษาในการคิดแก้ปัญหา ก่อน ออกฝึกสอน จากการวิจัยของ ไพศาล อันประเสริฐมุ่งศึกษาเฉพาะปัญหาของนิสิต ปริญญาตรีสาขาประถมศึกษาได้ดำเนินการโดยส่งแบบสอบถามให้นิสิตปริญญาตรีสาขา ประถมศึกษาในปีการศึกษา 2516 ซึ่งได้ทำการฝึกสอนมาแล้วประมาณ 2 เดือนจำนวน 235 คนผู้วิจัยได้ใช้วิธี พฤติกรรมวิกฤต (The Critical Incident Technique) รวบรวมปัญหาและวิธีแก้ปัญหา ทั้งที่แก้ได้และแก้ไม่ได้มาคิดเลือกและ จัดอันดับความสำคัญเพื่อนำไปสร้างเป็นแบบจำลองของปัญหาใน 2 ลักษณะคือ การศึกษา เป็นรายกรณีและการแสดงบทบาท

การศึกษารายกรณี โดยเขียนรายละเอียดประวัติของเด็กที่มีปัญหาแต่ละราย ตลอดจนวิธีการที่ครูใช้แก้พฤติกรรมปัญหาของนักเรียน

การแสดงบทบาท โดยสร้างเป็น 2 บทบาท คือบทบาทของนักเรียนที่แสดง พฤติกรรม เป็นปัญหา และบทบาทของครูที่ต้องแสดงวิธีแก้ปัญหานั้น

จากการศึกษาปัญหาค้างนี้พบว่า ปัญหาที่นักเรียนประถมศึกษาที่นิสิตปริญญาตรี พบมากในการฝึกสอนคือ

⁴¹ไพศาล อันประเสริฐ " การศึกษาพฤติกรรมของนิสิตปริญญาตรีสาขา ประถมศึกษาที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียนและการสร้างแบบจำลองของปัญหา เพื่อใช้ฝึกฝนนิสิต นักศึกษาในการคิดแก้ปัญหา " ปรินูมานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517.

- ก. ก้าวร้าว รังแกเพื่อน ทะเลาะกับเพื่อน
- ข. ไม่สนใจเรียน เนื่องจากปัญหาส่วนตัวและปัญหาการสอนของครู
- ค. คุยและส่งเสียงดังในห้องเรียน
- ง. เรียกร้องความสนใจโดยการแสดงอาการแปลก
- จ. ขาดเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่ทำแบบฝึกหัดและงานที่ครูมอบหมาย
- ฉ. ลองดีกับครูฝึกสอน เช่น แกล้งถามลองภูมิ

ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ว่า ควรจะได้นำแบบจำลองนี้ไปใช้ฝึกแก้ปัญหาที่บั้นลึกลงที่จะออกฝึกสอนจริง เพื่อเป็นการ เตรียมพร้อมและทำให้นักศึกษเกิดความมั่นใจที่จะเผชิญปัญหาจริงๆ ในชั้นเรียน และควรนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับนิสิตที่ไม่ได้ฝึกแก้ปัญหา จากแบบจำลองนี้ว่าจะมีความแตกต่างกันในทางใด เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบจำลองปัญหาอื่นๆ ที่กว้างขวางออกไป เช่น ปัญหาครูประจำการ เป็นต้น

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ.1962 เคริช⁵ ทำงานประจำอยู่ที่ศูนย์การวิจัยเพื่อการสอน (The Center for Research on Teaching) ได้ใช้แบบจำลองปัญหาในการฝึกสอนเป็นครั้งแรกโดยเขาได้จำลองสภาพห้องเรียนออกมาด้วยวิธีการถ่ายภาพขยตร์เกี่ยวกับสภาพปัญหา รวมทั้งวิธีแก้ปัญหานั้น ๆ แล้วนำมาใช้ฝึกกับนักเรียนฝึกสอน ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองปัญหาที่สร้างขึ้นนี้สามารถช่วยในการฝึกฝนนักเรียนฝึกหัดครูก่อนออกทำการสอนจริงได้ผลดีมาก

⁵ Kersh, Beot Y. "The Classroom Simulation" Journal of Teacher Education 13 March 1962, P. 110

ในปี ค.ศ. 1966 แอมท⁶ ได้รายงานถึงประโยชน์ของแบบจำลองปัญหา
 ว่าก่อให้เกิดทักษะและความรู้อื่นจะนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงและเห็นว่าแบบจำลองปัญหา
 จะช่วยสร้างประสบการณ์อันมีประโยชน์แก่ผู้ฝึกฝน เป็นอันมาก

ในปี ค.ศ. 1969 แทนซี⁷ และ อันวิน⁷ ได้นำเอาสถานการณ์จำลองมา
 ใช้ในการศึกษา เป็นครั้งแรกในการอบรมครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา
 เมืองเจฟเฟอร์สัน (Jefferson Township School District) จำนวน 232 คน
 โดยจัดบรรยายภาคให้ผู้รับการอบรมรู้สึกว่าคุณอยู่ในสถานการณ์และได้รวมแก้ปัญหา
 นั้นจริงๆ ซึ่งจากการใช้แบบจำลองของปัญหาที่ได้จากการเหตุการณ์ประจำวันที่ครูใหญ่
 จะต้องได้พบปรากฏว่าผู้เข้ารับการอบรมเหล่านั้นสามารถคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
 อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเขียนสรุปประโยชน์ของแบบจำลองไว้ 10 ข้อคือ

1. แบบจำลองของปัญหาเป็นสิ่งช่วยผู้ใหญ่ที่เขามาร่วมในกิจกรรมเกิด
 ความสนใจ
2. เป็นการใช้กลวิธีใหม่ๆ ที่บุคคลได้เขามาร่วมกันตั้ง เว้นการแข่งขัน
3. ช่วยให้ครูสามารถทำการสอนได้ในช่วงเวลาว่างแม้กับผู้เรียน
 ที่ไม่สนใจ
4. เป็นการสร้างความรู้สึกที่เป็นจริงและเกิดสัมพันธภาพขึ้นในห้องเรียน

⁶ Abt. Clark C. "Twentieth Century Teaching Technique"
 Dissertation Abstract Vol 30. No 1 Aug. 1966

⁷ Tansey, P.J. and Unwin, Simulation and Gaming in
 Education, Methew Educational Ltd., London., Toronto, Sydney,
 Wellington, 1969, 152 pp

5. ช่วยให้สามารถรวบรวมปัญหาและทำให้ปัญหานั้น เข้าใจง่ายขึ้น
6. เป็นการ เปลี่ยนสภาพ การ เรียนการสอนจาก เดิมที่ครู เป็นผู้สั่งการ ใช้วินัยและความคิดเห็นของครูที่ เป็นผู้สั่งการ ใช้วินัยและความคิดเห็นของครู เป็น เครื่อง ทัศน มาดำเนินการสอนโดยครู เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาได้ไกลชีวิตสนิทสนมกับนักเรียน มากขึ้น
7. เป็นโครงสร้างหรือโครงการที่ เสนอให้ทราบรายละเอียดต่างๆ โดย วิธีที่แปลกและน่าสนใจ
8. เป็นวิธีการที่สามารถเลือกวิธีปฏิบัติได้
9. แบบจำลองปัญหานั้นครู เป็นผู้จัดเตรียมและไม่จำเป็นต้องควบคุมการ ดำเนินงาน
10. สามารถให้ผู้รวมใจทัศนใจอย่างอิสระได้

ในปี ค.ศ. 1970 โจฮันนา⁸ ได้ใช้แบบจำลองปัญหาเป็นวิธีการดูความสามารถในการทัศนใจโดยทดลองใช้แบบจำลองปัญหาในรูปการแสดงบทบาทและเทคนิคการสืบสวน ในการศึกษาความสัมพันธ์ทางอารมณ์ว่าจะมีผลต่อทัศนคติของผู้ประกอบอาชีพครูหรือไม่ และศึกษาความสามารถในการทัศนใจในระหว่างใช้การแสดงบทบาทโดยใช้กลุ่มทดลองสังเกตการแสดงบทบาทจากเทปโทรทัศน์ พบว่า การใช้วิธีการแสดงบทบาทนี้ ประสบความสำเร็จในการนำเอามาอธิบายถึงความสัมพันธ์ทางอารมณ์กับทัศนคติและยังแสดงถึงความสามารถในการทัศนใจในเรื่องของการแสดงบทบาทในแต่ละเรื่องด้วยและสรุปคุณค่าของการใช้ดังนี้

8

Johanna, Selma Kasin Lemleech, "Affective Involvement in Inquiry Methodology Using Role - playing; in Teacher Education" Desertation Abstract, Vol 31 No 3 Nov 1970.

-แบบจำลองปัญหาและการแสดงบทบาทนำมาใช้ในการฝึกหัดครูได้เป็นอย่างดี
 -การแสดงบทบาท เป็นวิธีการที่สามารถใช้เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ร่วมกิจกรรม และ
 สังเกตกิจกรรมอย่างกว้างๆ อาจใช้ในการวินิจฉัยความต้องการของผู้เรียนเป็นการเปิดแนวทาง
 ใหม่ในการประเมินผลด้วย

003447

ในปี ค.ศ. 1972 ทักเคอร์⁹ ได้นำสถานการณ์จำลองปัญหาไปใช้กับนักศึกษาระดับฝึกหัดครู
 ก่อนออกฝึกสอนโดยให้กลุ่มทดลองฝึกฝนไข้อยู่ 2 สัปดาห์เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียน
 ฝึกหัดครูที่ฝึกสอนในชั้นเรียนจริง เปรียบเทียบกับนักเรียนฝึกหัดครูที่ฝึกฝนจากสถานการณ์จำลอง
 ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. กลุ่มที่ฝึกใช้แบบจำลองสนใจในการสอนมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ฝึก
2. กลุ่มที่ฝึกสอนสนใจในบุคลิกภาพและมีความเชื่อมั่นในตนเองในการสอนนักเรียน
3. กลุ่มที่ได้รับการฝึกสามารถเตรียมตัวเพื่อออกฝึกสอนได้ดีกว่า
4. กลุ่มที่ได้รับการฝึกเห็นว่าการฝึกจากแบบจำลองช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการสอนมาก

ยิ่งขึ้น

ในปี ค.ศ. 1972 ไมเกิล¹⁰ ได้ทำการศึกษาความสามารถของนักเรียนฝึกสอนโดยให้
 สังเกตพฤติกรรมของตนเองและของผู้ฝึกสอนคนอื่นๆ โดยใช้วิธีการแบบสถานการณ์จำลองโดยให้
 กลุ่มตัวอย่างสังเกตพฤติกรรมดังกล่าวจากเทปบันทึกภาพ

⁹ David Greer Tucker, "The Effect of A Simulation Treatment on Attitude and Behavior of Student Teachers and their Inner City Classroom pupils" Dissertation Abstract Vol 33 No 2. Aug 1972: 657 A

10

Michael Eugene Carl, "The Self Coding Accuracy of Student Teachers Using Selected Categories of Teacher Talk Form Guided Self Analysis and Videotape Recording" Dissertation Abstracts Vol.No 5.

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตฝึกสอนสามารถรวบรวมข้อมูลของพฤติกรรมในการสอนของตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยแนะนำให้ผู้ฝึกสอนสามารถสังเกตและรวบรวมข้อมูลของตัวเองได้แม้จะใช้เวลามากแต่การรวบรวมข้อมูลก็กล่าวช่วยให้ นิสิตฝึกสอนมีความคิดอิสระและมีแนวทางของตนเอง

ในปี ค.ศ. 1972 ยุก¹¹ ได้ศึกษาการเตรียมตัวครูในการแก้พฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นปัญหาที่จะพบในขณะทำการสอนโดยใช้วิธีการสร้างแบบจำลองปัญหานั้น 20 สถานการณ์พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาลงการศึกษาพบว่า แบบจำลองปัญหานั้นสามารถเตรียมให้ครูใหม่ คิดหาวิธีแก้ปัญหาล่วงหน้าก่อนออกทำการสอนจริงทำให้เกิดแนวคิดที่ดีและเป็นการสร้างประสบการณ์ของปัญหาบางประการซึ่งตัวครูเองอาจประสบในเวลาที่ได้เกี่ยวข้องกับนักเรียนและต้องแก้ปัญหานั้น

ในปี ค.ศ. 1972 ลีโอพอลโด¹² ได้นำแบบจำลองปัญหาไปใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศในด้านการฝึกกิจกรรมและการแก้ปัญหการสอนของครูและสรุปผลได้ว่า

1. แบบจำลองปัญหาเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ต่อการฝึกสอนภาษาต่างประเทศ
2. ครูที่ใช้แบบจำลองปัญหาจะมีความสามารถแก้ปัญหการสอนได้ดี
3. การใช้แบบจำลองปัญหาอาจรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของโครงการสอนภาษาต่างประเทศ

11

Cherry, Kendrick Hauck " A Behavior Management Simulation Model for Preservice Teacher Training" Dissertation Abstract Vol.32 No.9 March 1972

12

Leopoldo Joseph, Macias " The Use of Foreign Language teacher Education in Activity & Specific Teaching Simulation" Dissertation Abstracts 33: 1567 -1568 A, October, 1972

ในปี ค.ศ. 1972 แอนเดอร์สัน¹³ ได้ศึกษาการวิเคราะห์และการพัฒนาการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เปรียบเทียบกับการสอนแบบบรรยายโดยใช้ตัวอย่างประชากรนักเรียนระดับประถม และมีชัยของวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ อีแวนนาตัน มลรัฐอิลลินอย กลุ่มทดลองให้นักเรียน 54 คน ทำการสอนด้วยสถานการณ์จำลองเกี่ยวกับเกมส์เปรียบเทียบกับนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งจำนวน 18 คน โดยใช้การสอนแบบธรรมดาโดยใช้เวลาทดสอบ 7 เดือน ผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองได้ผลดีว่าการสอนด้วยวิธีบรรยาย โดยผู้เรียนจะมีความสามารถสูงชันช่วยใ้ครูสามารถแก้ปัญหาความบกพร่องในการเตรียมการสอนได้ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงหน้าที่ในการอยู่รวมกัน นับได้ว่าการใช้สถานการณ์จำลองช่วยในการปรับปรุงการเตรียมการสอนของครูได้

ในปี ค.ศ. 1972 ซาลวาเตอร์¹⁴ ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องการใช้แบบจำลองและเห็นว่าแบบจำลองนี้มีคุณประโยชน์มาก เขามีความเห็นว่าเป็นเครื่องมือที่ทำให้ให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ในสภาพการณ์ที่ไม่มีจริงกับ ผู้ที่ฝึกจะมีโอกาสและอิสระเต็มที่ในความคิดเห็นของตนเองในสภาพการณ์ต่างๆ ที่กำหนดขึ้นอาจมีวิธีการปฏิบัติแตกต่างกันไปหลายวิธี ผลสรุปดังกล่าวได้จากการทดลองใช้แบบจำลองปัญหากับนิสิตที่อยู่ในโครงการแนะแนวของมหาวิทยาลัยในนิวยอร์ก

13

Roberta Thornson Anderson, " Development and Analysis of a Simulation Device for Teaching Group Member Roles to Prospective Teacher", Dissertation Abstracts, 1972, 2220 A

14

Salvator J. Pappalado " An Investigation of the Efficacy of In - Basket and Role - playing Variation of Simulation Technique for Use in Counselor Education" , Dissertation Abstract, Vol. 33 2721 A Decenber, 1972

ในปี ค.ศ. 1972 ฟรานซิส โคศึกษา " การจัดสัมมนาการฝึกสอน เกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่นักศึกษาได้เผชิญระหว่างการออกฝึกสอน " โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อร่วมกันช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่นักเรียนฝึกสอนได้ประสบระหว่างออกฝึกสอนโดยให้นักศึกษาฝึกสอนกับนักเรียนระดับชั้นประถมจำนวน 22 คน และชั้นมัธยมจำนวน 12 คน ของโรงเรียน คีคาร์เตอร์ รัฐอิลลินอย โดยให้ฝึกสอนก่อนเข้าสัปดาห์ละ 5 วันและมารวมอภิปรายปัญหาดังกล่าวในห้องเรียนที่นักศึกษาประสบทำการสัมมนาเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการสัมมนามีประโยชน์มากช่วยให้นักเรียนฝึกหัดครูพบกับปัญหาซึ่งเขาเคยเผชิญในระหว่างฝึกสอนและควรพิจารณานำเอาการสัมมนานี้มาใช้เป็นโครงการฝึกสอนต่อไป

ข. ผลงานวิจัยด้านปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2500 ญู โส สามีร์ โคทำการวิจัยเรื่อง " การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปีที่ 1 " สรุปผลการวิจัยว่า ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษเกิดจาก (1) ขาดครูสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิ (2) ขาดหนังสือแบบเรียนและคู่มือครู (3) เด็กไทยซื่ออายุไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม เพราะกลัวว่าทำไปนั้นผิด และ (4) ขาดความร่วมมือระหว่างครูสอนภาษาอังกฤษด้วยกันครูต่างคนต่างสอนไปตามหน้าที่ไม่มีการอภิปรายหรือปรึกษาหารือ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว การเรียนการสอนระหว่างครูที่สอนภาษาอังกฤษด้วยกัน

15

Fransis, Edward Summers "A Seminar Approach as a Mean of Alleviating Problems Encountered During the Student Teaching Experience," Dissertation Abstracts Vol 33 No 6, Dec, 1972

¹⁶ ญู โส สามีร์ " การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปีที่ 1 " วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500

ในปี พ.ศ. 2502 วัชรวิ นันทวิสัย¹⁷ ทำการวิจัยเรื่อง " จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย " สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีจุดประสงค์ต่างกันตามกาลสมัย ในสมัยแรก คือ สมัยรัชกาลที่ 5 เรียนภาษาอังกฤษเพื่อไม่ให้เสียเปรียบเวลาติดต่อกับฝรั่งวิธีสอนจึงเป็นแบบ "The Direct Method " โดยมีครูซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน ต่อมาจุดประสงค์ในการเรียนได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นเรียนเพื่อให้สามารถเขียนภาษาอังกฤษติดต่อกับชาวต่างประเทศได้ ทำให้วิธีสอนต้องเปลี่ยนตามไปด้วยคือใช้วิธีสอนแบบ "Grammar Translation Method" คือ เน้นหลักไวยากรณ์ แปล อ่าน เขียนและคัดลายมือ ต่อมาเห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษควร เรียนภาษาพูดใกล้เคียงกับภาษาเขียน จึงหันมาใช้วิธีการสอนแบบ "The Aural Oral Approach" มุ่งฝึกทักษะทั้งสี่ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้สัมพันธ์กัน วัชรวิ นันทวิสัยเสนอแนะว่า การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันควรใช้วิธีสอนแบบ "The Aural Oral Approach" การจัดอบรมครูเกี่ยวกับวิธีสอนแบบดังกล่าว เพื่อให้การสอนแนวนั้นแพร่หลายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ทางโรงเรียนควรจัดให้มีชุมนุมภาษาอังกฤษ English Club เพื่อเร้าให้นักเรียนสนใจในภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ในปี พ.ศ. 2503 นภาพันธุ์ ยมาภักย์¹⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนในชั้นมัธยมต้นในประเทศไทย " พบว่าครูจำนวน 20 คน จากจำนวน 81 คนไม่มีพื้นฐานในการสอนภาษาอังกฤษพอ และไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนมาก่อน ครูมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับภาษามากกว่าวิธีสอน

¹⁷ วัชรวิ นันทวิสัย "จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2502

นภาพันธุ์ ยมาภักย์ "การสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียนในชั้นมัธยมต้นในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503

ครูส่วนมากสนใจในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมส่วนตัว

หลังจากที่ครูได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอนแล้วพบว่าครูร้อยละ 85.1 ใช้นิเทศวิธีสอนแบบ "Aural Oral Approach" แต่ยังมีครูส่วนน้อยยังเข้าใจผิด ผู้วิจัยพบว่าครูสอนภาษาอังกฤษสนใจและต้องการได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีสอน

ในปี พ.ศ. 2503 อุทัย รัชกุล¹⁹ ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมในโรงเรียนราษฎร์" ปรากฏว่าปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครู คือ ครูส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนแปลงการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม คือ การฝึกทักษะทั้งสี่ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้วิจัยเสนอว่าทางโรงเรียนควรส่งเสริมและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอนวิธี "Aural Oral Approach" ให้แพร่หลายยิ่งขึ้นและพยายามให้ครูเห็นความสำคัญและประโยชน์จากการสอนแบบนี้

/ ในปี พ.ศ. 2503 ยุพดี สงคหิพย์²⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ภาษาอังกฤษประจำวันสำหรับนักเรียนไทย" สรุปได้ความว่า ความมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะกับกาลสมัย สำหรับการสอนปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากนักเรียนแต่ละระดับมีความแตกต่างกัน ครูผู้สอนจึงต้องสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนแต่ละระดับ เพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่จะให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน แต่ผลปรากฏว่าวิธีสอนที่ใช้ในปัจจุบันส่วนมากนักเรียนไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้วิจัยเสนอว่า ควรนำวิธีสอนแบบ Aural Oral Approach มาใช้

¹⁹อุทัย รัชกุล "การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมในโรงเรียนราษฎร์" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503.

²⁰ยุพดี สงคหิพย์ "ภาษาอังกฤษประจำวันสำหรับนักเรียนไทย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503.

ในปี พ.ศ. 2503 อ่ำภา โขกิจตี²¹ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับตัวครูในเรื่องที่ว่า "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย" และได้พบว่านักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษไค้ดีนั้น ความรับผิดชอบส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งต้องมีความรู้ความสามารถที่ค้ดีทั้งด้านวิชาการและวิชาครู เหตุที่การ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ค้ดีเท่าที่ควรก็เพราะยังขาดครูที่มีคุณวุฒิและความสามารถที่ค้ดีทั้งด้านวิชาการและวิชาครู ขาค้วัดศุการสอน ผู้วิจัยได้เสนอว่าควรจัดให้มีการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้กล่าวไว้อีกว่า ครูของโรงเรียนมัธยมวิสามนุที่มีอยู่ขณะนี้อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

- ก. ครูที่มีคุณวุฒิ ความรู้สูงและได้รับการฝึกสำหรับการสอนอังกฤษตามแผนใหม่
- ข. ครูที่มีคุณวุฒิความรู้สูง แต่ขาดความรู้ทางระเบียบวิธีสอนแผนใหม่
- ค. ครูที่มีคุณวุฒิต่ำและความรู้ น้อย

เนื่องจากมีนักเรียนมาก เกินไปจนมีครูภาษาอังกฤษไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้องใจครูประเภท ค. คือครูที่มีคุณวุฒิต่ำและความรู้ น้อยสอน ครูเหล่านี้มักเป็นครูที่จบจากการฝึกหัดครู 2 ปี ไม่ได้รับการฝึกเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพียงพอ หรือบางครั้งครูเหล่านี้จบการศึกษาเพียงชั้นมัธยมปีที่ 6 เท่านั้น เพราะโรงเรียนถือว่านักเรียนในชั้น เริ่ม เรียนภาษาอังกฤษไม่จำเป็นต้องหาคูครูคุณวุฒิสูงและได้รับการฝึกมาสอนภาษาอังกฤษโดยตรงมาเป็นครู โดยถือ เป็นผลประโยชน์ของโรงเรียนที่พอจะประหยัดรายจ่ายลงไค้บ้าง เพราะการหาคูครูที่มีคุณวุฒิสูงมาทำการสอนยอม เสียค่าใช้จ่ายมากกว่าไค้โดยไม่คำนึงถึงผล เสียอัน เกิดแก่แก่นักเรียน เมื่อ เป็นเช่นนี้เด็กจะไค้รับความรู้ไม่เต็มที่ บางคราวเด็กอาจไค้รับความรู้ผิดๆ ไปจากครูควย ผู้วิจัยให้ความเห็นว่ นอกจากครูควยจะมีความสามารถทางวิธีสอนทางภาษาอังกฤษแล้ว ก็ควร เป็นผูู้ทางวิชาครูควย

²¹อ่ำภา โขกิจตี "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ครูศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503

ในปี พ.ศ. 2504 วรณัฐ รัตนประสิทธิ์²² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา" ปรากฏว่ามีปัญหาตาค้นตัวครู ตัวนักเรียน แบบเรียน อุปกรณ์ และ เบ็ดเตล็ด กวาคือครูใช้เวลาส่วนมากพูดให้นักเรียนฟัง ครูสอนตามหนังสือ ครูใช้วิธีสอนแบบ Translating Method ครูไม่ได้รับการฝึกฝน ครูไม่ใช่อุปกรณ์การสอน ครูไม่มีกิจกรรมเร้าความสนใจนักเรียนและส่งเสริมให้เด็กเรียนภาษาควยการทองจำ ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะว่า ครูควรได้รับการอบรมและหาทางฝึกฝนควยตนเอง ส่วนปัญหานักเรียนนั้น นักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนให้ทั่วถึง ไม่มีระเบียบไม่ได้รับการเอาใจใส่จากครู เป็นรายบุคคล ในปัญหาข้อนี้ผู้วิจัยเสนอแนะให้สอนโดยใช้วิธีสอนตามหลักภาษาศาสตร์

ในปี พ.ศ. 2508 เจียรนัย สุรัตพิพิธ²³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนครธนบุรี" ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ เห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจและมีประโยชน์ ผู้บังคับบัญชานักเรียนและเพื่อนครูให้ความสนใจต่อครูสอนภาษาอังกฤษ เชนเดียวกับครูสอนวิชาอื่นๆ เนื้อหาในหลักสูตรมีมากเกินไปเกินกว่าจะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมได้ การสอนวิชาภาษาอังกฤษควรฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ควรใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนใหม่มากและต้องให้เหมาะสมกับวัย ชั้นของนักเรียน ต้องมีการวัดผลสม่ำเสมอทุกครั้งที่จบบทเรียน ตัวครูเองควรหาทางเพิ่มพูนความรู้ให้มีวิธีสอนที่เหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอ ผู้วิจัยได้เสนอว่า กระทรวงศึกษาธิการ ควรพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรใหม่ เนื้อหาพอเหมาะที่จะจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสม

²² วรณัฐ รัตนประสิทธิ์ "การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504.

²³ เจียรนัย สุรัตพิพิธ "ความคิดเห็นของครูต่อการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนคร ธนบุรี" วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508.

ผู้บริหาร โรงเรียนควร สนับสนุนครูให้มีความงอกงามทางอาชีพด้วยการส่งเสริมให้ครู
 ใ้รับการอบรมเพิ่มเติม จัดชั้นเรียนและชั่วโมงสอนให้เหมาะกับครูแต่ละคน ตลอดจน
 จัดหาวัสดุการสอนให้เพียงพอ ตัวครูเองก็ควรพยายามศึกษาหาความรู้ เพื่อให้มีความ
 รู้งว้างขวางซึ่งความรู้ที่ได้นี้จะส่งผลสะท้อนไปยังนักเรียน

ปี พ.ศ. 2509 สุวรรณี เต็งอำนวย²⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจ
 ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" มีวัตถุประสงค์
 จะสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร ใน
 ด้านปัญหาการสอนที่เนื่องมาจากตัวครู ปัญหาค่าวิชาการ ด้านบริหารและปัญหาทาง
 ด้านนักเรียนโดยวิธีส่งแบบสอบถามไปยังครูสอนภาษาอังกฤษทุกคนในโรงเรียนรัฐบาล
 และโรงเรียนราษฎร์ที่ตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 รวม 40 โรงเรียน จำนวนครู
 213 คน ผลการวิจัยสรุปว่า ครูส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ แต่
 มีปัญหาเรื่องคุณค่า รายได้น้อย ทางด้านวิชาการพบว่า หลักสูตรกับกะแผนและเวลาเรียน
 ไม่สัมพันธ์กัน นักเรียนและผู้บังคับบัญชาไม่สนับสนุนการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร สำหรับ
 วิธีสอนครูส่วนมากสอนทุกวิชาให้สัมพันธ์กัน เพื่อให้เด็กฝึกทักษะและสามารถนำ
 ความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ได้ อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนมีไม่พอสถานที่ไม่เอื้อ
 ในการใช้อุปกรณ์ เกี่ยวกับแบบเรียนพบว่า เนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนไทย
 การวัดผลการสอนทำตามเวลาที่โรงเรียนกำหนด เมื่อจบบทเรียนหนึ่งๆ ทางด้าน
 บริหาร จัดชั่วโมงสอนและจำนวนนักเรียนแต่ละวันยังไม่เหมาะสม ครูบางคนต้องสอน
 วิชาอื่นที่ตนไม่ถนัดและไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการใช้อุปกรณ์และจัด
 กิจกรรมนักเรียนมีความสนใจภาษาอังกฤษน้อยและไม่รวมกิจกรรมเท่าที่ควรและผู้ปกครอง

²⁴ สุวรรณี เต็งอำนวย "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509.

ไม่ส่งเสริมและได้กำลังใจนักเรียนในค่านการ เรียนและขาดความร่วมมือกับโรงเรียน
เท่าที่ควร

อย่างไรก็ตามการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษจะได้ผลดีขึ้นต้องอาศัย
ความร่วมมือในการแก้ไขจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ในปี พ.ศ. 2511 สีสันทร อินทุสุต²⁵ ได้วิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหา
การทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษ" และพบว่า ไม่ว่าจะ เป็นปีะทำการสอนก็ดี การ
ทดสอบก็ดีครูจะมุ่งไปที่ตัวนักเรียน เป็นส่วนใหญ่ มีเพียงส่วนน้อยที่จะหันมาพิจารณาตัวครู
และหันมาพิจารณาขอบกรอบข้อทดสอบต่างๆ ผู้วิจัยกล่าวต่อไปว่า ครูเป็นบุคคลที่มี
มีบทบาทและมีปัญหามากในเรื่องการทดสอบ ปัญหาที่เห็นชัดประการหนึ่งคือ ครูบางคน
ทราบและเข้าใจถึงหลักการอันถูกต้องของการทดสอบเป็นอย่างดี แต่ครูเหล่านั้นไม่
ได้ปฏิบัติตามที่ดีครูและเข้าใจ ครูทราบว่า การวิเคราะห์ข้อสอบที่มีประโยชน์หลาย
ประการแต่ปรากฏว่าไม่ได้ทำการวิเคราะห์ทั้งนั้นเลย ครูทราบและเข้าใจว่าการทดสอบ
ภาษานั้นจะต้องทดสอบส่วนประกอบของภาษา แต่ปรากฏว่าครูเห็นว่า การทดสอบใน
ด้านเสียงไม่จำเป็น และสำคัญเท่ากับการทดสอบด้านไวยากรณ์จึงไม่ยอมได้ทำการทดสอบ
ด้านเสียง ผู้วิจัยได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ถ้าครูที่สอนภาษาอังกฤษทั้งหลาย จะพยายาม
ปฏิบัติให้ถูกต้องมากเท่าใด การ เรียนการสอนตลอดจนการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ
ก็จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเท่านั้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่า ครูควรมีความรู้และได้รับการฝึก
ฝนทางภาษาศาสตร์ควย เพื่อให้ครูสามารถแก้และฝึกหัดนักเรียนที่ออกเสียงผิดให้
ออกเสียงให้ถูกต้องมีฉะนั้นแล้วครูอาจไม่ทราบว่าแก้ไขนักเรียนที่ออกเสียง
ผิดๆ อย่างไร

²⁵ สีสันทร อินทุสุต "การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษ"
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2511

ในปี พ.ศ. 2513 เมตตา บุญยากร²⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา" ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู คือ วุฒิของครูต่ำเกินไปคืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า เป็นส่วนมาก จึงมีความรู้ความเข้าใจและวิธีสอนไม่เพียงพอ ครูมีประสบการณ์ในการสอนน้อย โดยที่ส่วนมากสอนมาแล้วประมาณ 3 ปี และมีชั่วโมงสอนมากไปคือประมาณ 18-22 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์เป็นเหตุให้ไม่สามารถมีเวลาเตรียมการสอนให้ดีที่สุด

2. ปัญหาด้านวิชาการ ครูจำนวนมากไม่เตรียมการสอนและใช้วิธีสอนแบบใหม่ และเก่าปนกัน ทำให้การสอนไปโดยลึกลับที่ไร้แบบใหม่เพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นแบบเรียนยังไม่เหมาะกับนักเรียนไทย เนื้อหามีมากเกินไปไม่เรียงลำดับความยากง่าย และโรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์การสอนทั้งโรงเรียนราษฎรบ้าง โรงเรียนไม่ใช่อุปกรณ์การสอน ครูไม่จัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นการไม่ส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์มากเท่าที่ควร

3. ปัญหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมากเกินไป ห้องเรียนไม่ถูกสุขลักษณะทั้งยังไม่เหมาะในการจัดกิจกรรมและโรงเรียนส่วนมากไม่มีชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษเลย

4. ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนและบุคลิกของ นักเรียนส่วนมากสนใจภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น มักขาดเรียนบ่อยและมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ นอกจาก

²⁶เมตตา บุญยากร "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513.

นี้การมีภาษาถิ่นเกิดมีปัญหาคำการออกเสียง จังหวัดนี้เป็นที่ตั้งฐานทัพอเมริกา นักเรียนจึงสนใจภาษาพูดมากกว่าเขียนและผูกครองไม่สนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร

✓ พิศรวลัย โกวีทวี่²⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ซึ่งจัดแบ่งการสอนภาษาอังกฤษเป็นหมู่ตามความสามารถในการศึกษา 2514 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนในเรื่องดังกล่าวให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ ผลการวิจัยโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในเรื่อง ความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ดี

แมนมาศ ลีสัตย์กุล²⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงสร้างกับแบบสถานการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการสอนด้วยการสอนวิธีแบบโครงสร้างและแบบสถานการณ์โดยนำเนื้อหาในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand Book I บทที่ 13-16 มาเตรียมเป็นบทเรียนที่จะสอนด้วยวิธีสอนทั้งสองแบบ เนื้อหาแบบโครงสร้างจะเรียงลำดับไวยากรณ์ และรูปศัพท์จากง่ายไปยากและนำเนื้อหานี้มาสร้างเป็นบทสนทนาข้ามสถานการณ์

²⁷ พิศรวลัย โกวีทวี่ "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515

²⁸ แมนมาศ ลีสัตย์กุล "การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงสร้างกับแบบสถานการณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516

เพื่อใช้สอนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์ แต่ไปคำนึงถึงลำดับความยากง่ายของไวยากรณ์ และศัพท์นำเนื้อหาที่เตรียมไปสอนนักเรียนประถมปีที่ห้า โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2 กลุ่มซึ่งมีพื้นความรู้เท่ากัน กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม สอนด้วยวิธีสอนแบบโครงสร้าง กลุ่มสอนเป็นกลุ่มทดลองสอนแบบสถานการณ์ในเวลา 6 สัปดาห์และทดสอบ

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแบบสถานการณ์มีผลสัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่สอนแบบโครงสร้าง

งานวิจัยต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1962 เวสต์ ได้ตีพิมพ์ผลการสังเกตการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในท้องเรียนในประเทศอินเดียก่อนสงครามและประเทศในตะวันออกกลางหรือ "Teaching English in Difficult Circumstances" สรุปได้ว่าปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศดังกล่าวเกิดจากการขยายตัวทางการศึกษาในภาคพื้นเหล่านี้เร็วเกินกว่าที่จะหาจำนวนตึกเรียนและครูได้ทันกับจำนวนนักเรียนและเนื่องมาจากการขยายตัวของการศึกษาที่ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนประชากรทั้งหมดนี้ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องชั้นเรียนที่มีนักเรียนมากกว่า 30 คน (อาจจะ 40 หรือ 50 คน) และสถานที่เรียนที่มีไม่เพียงพอเรียนที่ถูกสุขลักษณะแต่เป็นระเบียบตึกเก่าๆ ที่แปลงเป็นห้อง นักเรียนต้องนั่งรวมกันเต็มบนม้ายาวไม่แยกเป็นตัวๆ ของแต่ละคน ระดับพื้นฐานความรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับใช้ไปไม่ได้เลย ครูพูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง อากาศร้อนระอุ นอกจากนั้นนักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ส่วนมากจะออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบและมีจำนวนน้อยมากที่จะเรียนต่อชั้นสูงขึ้นไป ผู้เขียนได้เสนอแนะเทคนิค การสอนบางอย่างที่จะใช้ได้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ที่เป็นปัญหาดังกล่าว

เช่น เทคนิค The Intermittent written answer (การให้นักเรียนเขียนคำตอบ
อย่างทันทีทันใดภายหลังการอธิบาย ซึ่งช่วยให้ครูมีเวลาพักและตรึงความสนใจของนักเรียน)
เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เขียนได้เสนอแนะสถาบันฝึกหัดนักเรียนที่จะออกไปเป็นครูให้รู้ถึงวิธีที่
จะทำให้ดีที่สุด สถานการณ์ที่เป็นปัญหา เพื่อประโยชน์ในกรณีที่ครูเหล่านั้นต้องตกอยู่ใน
สภาพการณ์ดังกล่าว นอกเหนือจากที่สอนและสาขาวิธีสอนและเทคนิคที่ใช้ได้ดีที่สุด ในสถาน
การณ์ปกติเท่านั้น